

Priméra epístola d'en Juan

1

1. Lis escrivim aquesta carta per anunsiarlís lo que som vist y sentid acosta de sa paraula de vida qu'etsistía dêsde antes de que Déu créas el mon. Eu feym per que poguem alégramós complétament, y per que vostès se mantenguin unids a noltros axí com noltros mos mantenim unids a Déu Pare y a n'es séu fiy el Bon Jesú. Aquesta paraula de vida ês el Bon Jesú, y ês quí dona sa vida vertadéra: sa vida etèrna. Éll estava emb Déu Pare, però ve a noltros. Y noltros, es séus destxebbles, eu escoltarem xerrà, eu varem veure emb sos nostros pròpis uys, y fins que varem porê tocarló.
5. El Bon Jesú mos va enseñà que Déu ês es Llum, y que von Déu està no heyà fósca. Aquest ês es mensatje qu'ara lis anunsiam.
6. Si deym que som amigs de Déu y, a n'es matex tens, vivim pécand, llavonses resultam essê uns mentidés que no crêuen a Déu.
7. Però si vivim dins sa Llum, axí com Déu víu dins sa Llum, mos mantendrêm unids coma germàns y Déu perdonarà es nostros pécads per médiassió de sa sang d'es séu fiy el Bon Jesú.
8. Si deym que no hem pécàd, mos enganam a noltros matéxos y no deym ve.
9. Però si reconexêm devant Déu qu'hem pécàd, porêm confià sempre en qu'Éll, qu'êis just, mos perdonarà y mos ferà net de tota dolentía.
10. Si deym que may hem fet res dolent, feym que Déu aparêsquì com un mentidé, y no hem d'acettad mensatje qu'ell mos ha donad.

2

1. Jo a vostès elza estim com a fiys. Per assò lis escrig aquesta carta per que no péquin. Però si colcún péca, El Bon Jesú ês just y mos defensa devant Déu Pare.
2. Déu perdona es nostros pécads y es de tot el mon pérque Cristo se va oferí voluntariment a morí per noltros.
3. Noltros sabêm que conexêm a Déu pérque creym es séus manaméns.
4. Si colcú díu: 'jo som amig de Déu' y no el creu, ês un mentidé y no díu ve.
5. En canvi, es qui creu lo que Déu ordéna, aquex sí sab estimà com Déu estima y pod està segú de qu'êis amig de Déu.
6. Es que díu qu'êis amig de Déu deu viure com va viure el Bon Jesú. Un nou manament.
7. Germàns en Cristo, no lis estig donand un manament nou. En realitat, ês es matex manament que Déu lis va donà dêsde es principi. Ès un manament molt antic, y vostès ja'u conexen.
8. En canvi, axò que lis escrig ês un manament nou, y ja saben lo que sinnifica, com també Cristo eu sab. Éll ês sa Llum vertadéra, que brilla cada vegada més fort y fa que sa fósca vaji minvand.
9. Si colcún díu que víu dins sa llum, però òdia a altre membre de s'Igglesi, en realitat víu dins una gran fósca.
10. Es qu'estima a n'es demés, víu bax sa brillant Llum de Déu y no causa cap próbbléma a n'es de sa séua Iglesia.
11. Però es qu'òdia a altre cristia, víu dins sa fósca, y no sab a von và, pérque sa fósca eu ha déjàd cégo.

12. Fiys méus, lis escrig pêrque Déu lis ha perdonads es séus pécads per médiassió de lo que va fé el Bon Jesús.

13. A vostês es majós, lis escrig pêrque conexen a n'el Bon Jesús, quí ja etsistía antes de que Déu créàs el mon. A vostês es joves, lis escrig també pêrque han estad valéns, han abatud a n'el Dimòni, y han acettad emb sinceritat es mensatje de Déu. Lis he escrit a tots vostês pêrque han coneugud a n'el Pare.

15. No vulguin vostês essê com es pécadós d'el mon, ni tampoc fé lo qu'élls fan. Quins eu fan, no estiman a Déu Pare.

16. Sas còsas que oferêx sa gent d'el mon no vénen de Déu, sinó d'es pécadós d'aquest mon. Y aquestas són sas còsas qu'el mon mos oferêx: es doléns desitjos, s'ambissió de tení tot lo que veym, y s'orgull de tení moltes riquesas.

17. Però lo dolent d'aquest mon y de tot lo que oferêx, està per acabarsê. En canvi, es qui fa lo que Déu mana víu per sempre.

18. Fiys méus, ja estêym visquend es derrés díes, y el mon prest s'acabarà. Vostês han escoltad qu'antes d'es fí vendràn ets enemigs de Cristo. Idò bé, jo vuy dirlís que ja han aparescuds mols d'enemigs de Cristo, y per assò sabêm qu'estêym en es derrés díes.

19. Aquets enemigs de Cristo se reunían emb noltros, però en réalité no éran d'es nostro grupo. Si havéssen estads d'es nostro grupo, s'haurían quedàds emb noltros. Però se varen separà d'es grupo per mostrà clarament que no tots es que se reunexen emb noltros són d'es nostros.

20. Cristo, es fiy de Déu, elza ha separad a vostês d'el mon, y lis ha donad s'Esperit Sant, y tots vostês conexen sa Vera de Déu.

21. Per assò lis escrig, pêrque sé que vostês conexen sa Vera y saben que quí la conêx no pod dí mentidas.

22. Llavonses, ¿quí diu mentidas? idò es que díu qu'el Bon Jesús no ês el Messías. Aquex ês s'enemig de Cristo, idò refúa tant a Déu Pare com a n'el Bon Jesús, es Fiy.

23. Colsevol que refúa es Fiy, també refúa a n'el Pare. Y si colcú acètta es Fiy, també acètta a n'el Pare.

24. Per assò, no déxin de fé vostês lo que se lis va enseñà dêsde que se varen fé cristiàns. Si continúan fendló, llavonses viurán sempre unids dins es Fiy y dins es Pare,

25. Idò Cristo mos ha promès sa Vida Etèrna.

26. Lis estig escriguend per advertirlís demunt colcúns que vòlen enganarlós

27. Però vostês ténen denís l'Esperit Sant, emb so que Cristo elza va separà d'el mon. Per assò no han de mesté que ningú lis enseñí, idò s'esperit de Déu lis enseña tot; y lo qu'éll enseña no ês mentida, sinó Vera. Per assò, fagin lo que s'Esperit Sant lis ha enseñad: se mantenguin sempre unids a Cristo.

28. Ara, fiys méus, seguësquin unids a Cristo. Axí, quand Éll tòrni, eu estirêm espérànd confiadament y no pasarêm per sa vergoña d'essê castigads.

29. Com vostês saben, el Bon Jesús fa tot lo que li agrada a Déu. Per assò també han de sâbre que tot es qui fa lo qu'a Déu li agrada, ês fiy de Déu.

3

1. ¡Miran! Déu Pare mos estima tant que sa gent mos díu fiys de Déu, y lo ve ês qu'eu som. Per assò es pécadós d'aquest mon no mos conexen, pêrque tampoc han coneugud a Déu.

2. Estimads germàns, ¡noltros ja som fiys de Déu! y malvement encara no sabêm com serêm en es futur, sí sabêm que quand el Bon Jesús aparèsquiga un'altra vegada mos pareixerêm a Éll, pêrque vorêm com Éll ês en réalité.

3. Tot es qu'espéra confiadament que tot axò sotseyesqui, s'esforsa per essê bò, com eu ês el Bon Jesús.
4. Tot es que péca, desobeyêx sa lley de Déu, pérque es pécàd consistêx en desobeí a Déu.
5. Com vostês saben, el Bon Jesús va veni a n'el mon per llévà es pécads d'el mon. El Bon Jesús no péca, ni pod pécà.
6. Per assò, colsevol que sigui amig d'el Bon Jesús, y vulgui mantenirsê junt a Éll, no pod seguí pécand. Però es que péca, no conêx a n'el Bon Jesús ni eu entén.
7. Fiys méus, ¡que ningú elz'engani! tot es que creu a Déu ês tan just com eu ês el Bon Jesús.
8. Però es que sempre fa lo dolent ês amig d'el Dimòni, pérque el Dimòni ha estad pécand dêsde es díe en que Déu va créa el mon. Per aquesta rahó va veni es fiy de Déu a n'el mon: per destrossà tot lo que fa el Dimòni.
9. Cap fiy de Déu seguêx pécand, pérque es fiys de Déu víuen com Déu víu. Axí que no pod seguí pécand, pérque ês un fiy de Déu.
10. Porêm sâbre quí ês fiy de Déu, y quí ês fiy d'el Dimòni: es fiys d'el Dimòni són es que no vòlen fé es bé ni s'estiman uns a emb sos altres.
11. Dêsd'es principi se lis ha enseñad a vostês que noltros hem d'estimarmós uns a n'ets altres.
12. No hem d'essê com en Caín, qu'éra com un fiy d'el Dimòni y va matà a n'es séu germà. ¿y perquê eu va matà? pérque lo qu'en Caín feya éra dolent, y lo que feya es séu germà éra bò.
13. Es méus estimads amigs, no s'estrañin si es pécadós d'aquest mon elza odian.
14. S'amó que mos tenim demòstra que ja no estêym mors, sinó qu'ara vivim. Però si vostês no s'estiman uns a n'ets altres, assò vol dí qu'encara estan bax es podê de sa mort.
15. Si vostês se odian uns a n'ets altres, són assessíns, y ja saben que cap assessí pod tení sa vida etèrna.
16. Però noltros sabêm lo qu'ês s'amó, pérque el Bon Jesús va donà sa séva vida per noltros. Axí també noltros, hem de donà sa nostra vida p'es nostros germàns en Cristo.
17. Si un ric veu que colcún de sa séva pròpi igglesi té colcuna necessidat, y no'u ajuda, aquex ric no estima com Déu estima.
18. Fiys méus, no domés hem de dí qu'estimam, sinó que hem de demostrarhó per mediassió de lo que feym.
19. Sabêm que pertenexêm a Déu pérqu'estimam a es demés. Per assò, si mos sentim culpables d'algo, porêm està segús de que Déu no mos acúa de res, pérque ell està per demunt de tot sentiment, y eu sab tot.
21. Estimads méus, si no mos sentim culpables de res, porêm està segús de que Déu no mos acúa.
22. Y mos donarà lo que li demanêm, pérque creym es séus manaméns y feym lo que li agrada.
23. Y sa séva manament ês que creguêm en es séu fiy el Bon Jesús, y que mos estimêm uns a n'ets altres, tal com el Bon Jesús mos ho va ordenà.
24. Si creym a Déu, viurêm unids a Déu y Éll viurà junt a noltros. Assò eu sabêm per s'esperit sant que mos ha donad.

4

1. Estimads germàns, no creguin a tots es que díuen que ténen s'esperit de Déu, elza pòsin a pròva, per veure si són lo que díuen essê. Pèrque el mon està ple de falsos profétes.
2. Vostès pòren sâbre si una persona té s'esperit de Déu quand aquéxa persona reconêx qu'el Bon Jesús va vení a n'el mon coma vertadé hòmo.
3. Si colcú díu qu'axò no ês cèrt, ês pèrque no té s'esperit de Déu. Més bé té s'esperit d'ets enemigs de Cristo. Vostès ja havían sentid qu'aquest esperit tenia que vení, y jo vuy dirlís que ja està en el mon.
4. Fiys méus, vostès són de Déu y ja han goñad a n'aquéxos falsos profétes, idò Éll quèda junt a vostès y ês més poderós qu'es séus enemigs.
5. Élls són uns pécadós, y es demés pécadós d'aquest mon lis fan cas, pèrque xèrran de sas matéxas còsas.
6. Però noltros pertenexêm a Déu y porêm sâbre qui té s'esperit que díu vera, y qui té s'esperit de s'engan: es qu'êss de Déu mos fa cas, però es que no ês de Déu mos innòra.
7. Estimads fiys méus, hem d'estimarmós uns a n'ets altres, pèrque s'amó vé de Déu. Tot es qu'estima ês fiy de Déu y conêx a Déu.
8. Es que no estima no conêx a Déu, pèrque Déu ês amó.
9. Déu va demostrà que mos estima enviànd a n'el mon a n'el Bon Jesús, sa séu únic fiy, per que per médiassió d'Éll tots noltros tenguêm vida etèrna.
10. Es vertadé amó no consistêx en que noltros hajêm estimad a Déu, sinó en qu'Éll mos va estimà y va envià a n'es séu fiy per que noltros fossem perdonads per médiassió d'es séu sacrifici.
11. Fiys méus, si Déu mos ha estimad axí, noltros també hem d'estimarmós uns a n'ets altres.
12. Ningú ha vist may a Déu, però si mos estimam uns a n'ets altres, Déu víu dins noltros y també es séu amó estirà dins noltros.
13. Sabêm qu'estêym íntimament unids a Déu pèrque ell mos ha donad es séu Esperit.
14. Noltros matéxos hem vist qu'es Pare va envià a n'es séu fiy per salvà a tot el mon, y eu deym sénse pò.
15. Si una persona reconêx que el Bon Jesús ês es fiy de Déu, aquéxa persona y Déu estàn molt unids, com si fossen un totsol.
16. Per assò sabêm y creym que Déu mos estima. Déu ês amó, y colsevol qu'estima a n'es séus germàns està íntimament junt a Déu.
17. Si de bon de ve estimam a n'es germàns, y si vivim com el Bon Jesús va viure en aquest mon, no tenim perquê tení pò quand el Bon Jesús vengui per jutjà a tot el mon.
18. Sa persona qu'estima no té pò. Von heyà amó no heyà temó. En contrari, es vertadé amó lléva sa pò. Si colcú té pò de que Déu eu castigui, ês pèrque no ha aprêts a estimà.
19. Noltros estimam a n'es nostros germàns pèrque Déu mos va estimà primé.
20. Si deym que estimam a Déu, y en matex tens mos odiam uns emb sos altres, som uns mentidés. Pèrque si no estimam a n'es germà an aquí porêm veure, molt ménos porêm estimà a Déu, que no'l porêm veure.
21. Y el Bon Jesús mos va donà aquest manament: 'j estimin a Déu, y s'estimin uns a n'ets altres!'

5

1. Si creym qu'el Bon Jesús ès el Messías, som fiys de Déu. Y enrecordemmos que, si estimam a n'el Pare, també hem d'estimà a n'es fiy d'aquex matex Pare.
2. Si noltros estimam a Déu y creym es séus manaméns, sabêm que també estimam a n'es fiy de Déu.
3. Noltros demostram que estimam a Déu quand creym es séus manaméns; y obeirlós no ès difícil.
4. En realitat, tot es qu'ès fiy de Déu guaña a lo dolent d'aquest mon, y tot es que confia emb el Bon Jesús obté sa vittòri.
5. Es que creu qu'el Bon Jesús ès es fiy de Déu guaña a n'el mon y sa séua dolentía.
6. Cuand el Bon Jesús va vení a n'aquest mon, va sê batiad dins aygo, y en morí va tirà sa séva sang. S'esperit de Déu ès testigo d'axò, y tot lo qu'Ell díu ès ve.
7. Són fets que mos enseñan qu'axò ès ve:
8. S'esperit de Déu, s'aygo d'es bautisme, y sa sang que va tirà el Bon Jesús en morí a sa creu. Y sas tres díuen lo matex.
9. Noltros valoram lo que díu sa gent, però lo que Déu díu ès molt més valiós pérque mos xèrra d'es séu fiy.
10. Si confiam emb so fiy de Déu, llavonse creym lo que Déu ha dit. Però es qui no creu en Déu eu fa passà per mentidé, pérque no ha cregud lo que Déu mateix ha dit acosta de's séu fiy el Bon Jesús.
11. Y lo que Déu ha dit ès qu'ell mos ha dau vida etèrna, y que tendrêm aquéxa vida si creym en sa séva fiy.
12. Si vivim unids emb so fiy de Déu tenim vida etèrna. Si no vivim unids emb so fiy de Déu, no tenim vida etèrna.
13. Lis escrig axò a vostèis, que confían emb so fiy de Déu, per que sábingan que ténen vida etèrna.
14. Confiam en Déu, idò sabêm qu'Ell mos sent si li demanam algo qu'a ell li agrada.
15. Y axí com sabêm qu'Ell sent sas nostras orassións, també sabêm que ja mos ha donad lo que li hem encomand.
16. Si colcún veu qu'un germà comêt un pécàd que no pòsa en perill sa séva vida espiritual, deu résà, y Déu li donarà vida en es germà. Però deu de tratarsê d'un pécàd p'es que no vaji a pèrde sa vida etèrna. Pérque heyà pécads p'es que se pod pèrde sa vida etèrna, y vuy dirlís que no se deu résà per quins elza cometan.
17. Tot tipo de dolentía ès pécàd, però no tot pécàd díu a sa mort etèrna.
18. Sabêm qu'es fiys de Déu no pécan, pérque el Bon Jesús, es fiy de Déu, elza cuya, y el Dimòni no pod ferlís mal.
19. Sabêm que som de Déu, y qu'es resto de sa gent en el mon està dominada p'el Dimòni.
20. Y també sabêm qu'es fiy de Déu ha vengud, y que mos ha donad sa capacitat de conexe a Déu vertadé. Vivim unids a n'es séu fiy el Bon Jesús; Ell ès es Déu vertadé, que dona sa vida etèrna.
21. Alèrta, fiys méus; no obeiêsquen a n'es falsos Deus.